

Diplomová práce se zaměřuje na esejistickou prózu Mariny Cvetajevové. Po charakteristice literárně-historických a biografických okolností zrodu autorčina prozaického díla provádí na materiálu šesti vybraných esejů o psaní poezie a o zajímavých básnických současnících Cvetajevové analýzu autorčina esejistického stylu a rozbor českých překladů. Hodnotícími kritérii pro práci překladatelů jsou: významová přesnost, schopnost rozlišovat příznaky autorského stylu od systémových rysů ruštiny a vlastní tvůrčí vklad při reprodukci či kompenzaci zejména lexikálně-zvukových prostředků originálu. Kromě obecného přehledu problémů, které vznikají při překladu esejistického stylu Cvetajevové, se práce pokouší nastínit rozdíly v přístupu dvou překladatelů klíčových esejů Cvetajevové o umění: Jany Štroblové (Umění ve světle svědomí) a Jana Zábrany (Básník a čas, Epos a lyrika dnešního Ruska).

Zkoumání překladů odhalilo velké množství významových chyb způsobených nejen stylistickou obtížností, ale i čirou nedbalostí. Dále poukázalo na interference, z nichž některé napomáhají zachování autorského stylu. Při srovnávání překladatelského přístupu k lexikálním a zvukovým prostředkům originálu byl zjištěn poměrně výrazný rozdíl mezi Janem Zábranou a Janou Štroblovou. Ta jako překladatelka poezie M. C. prokazuje i v esejích větší snahu zachovat jazykovou tvořivost a expresivitu textu; Zábrana text naopak spíše intelektualizuje.